

Nr 515

Av fru **Kristensson m. fl.**, om ytterligare en ordinarie avdelning vid Svea hovrätt.

(Lika lydande med motion nr 420 i Första kammaren)

När Svea hovrätts jurisdiktionsområde minskades den 1 januari 1963 genom att Värmlands län överfördes till hovrätten för västra Sverige, reducerade Kungl. Maj:t antalet extra ledamöter i Svea hovrätt från 18 till 16. För andra halvåret 1963 tilldelades hovrätten 13 extra ledamöter, varjämte Kungl. Maj:t föreskrev att under denna tid endast en extra avdelning fick vara inrättad vid hovrätten. För år 1964 erhöll hovrätten femton extra ledamöter och bereddes möjlighet att inrätta två extra avdelningar. Den ena extra avdelningen bestod dock endast av fyra ledamöter. För år 1965 har antalet extra ledamöter sänkts till tolv, varvid föreskrivits att endast en extra avdelning får vara inrättad vid hovrätten.

Antalet inkomna mål till Svea hovrätt sjönk 1963 och 1964 till 3 315 respektive 3 034 från 3 570 år 1962. För år 1965 har emellertid trenden vänt, och antalet uppgick till 3 375 mål.

Sedan hovrätten under år 1965 haft endast en extra avdelning har målbalansen ökat. Redan den 1 juli 1965 var den uppe i 1 106 mål eller betydligt högre än vid motsvarande tid åren 1963 och 1964. Den 31 december 1965 ökades balansen till inte mindre än 1 243 mål (mot 940 samma tid 1964). Denna utveckling är mycket oroande, och situationen är allvarligare än då en extra avdelning drogs in för andra halvåret 1963.

Antalet avgjorda mål per ledamot var år 1965 57,6, vilket är det lägsta under perioden 1958—1965. Orsaken till den sjunkande siffran torde bero på förekomsten av vidlyftiga mål samt den omständigheten att hovrätten i allt större utsträckning anlitas för remisser i lagstiftningsfrågor. Det bör betonas att de vidlyftiga målen tenderar att bli alltmer invecklade på grund av utvecklingen mot mer komplicerade samhällsförhållanden.

Svea hovrätts jurisdiktionsområde innefattar flera av de mest expanderande områdena i Sverige. Det kan noteras att befolkningsökningen under de senaste fem åren inom Svea hovrätts jurisdiktionsområde varit drygt 62 % av hela landets. Det finns inget skäl att antaga att koncentrationen till Stockholm och mälardistrikten av nya industrier och därmed sammanhängande befolkningsökningar kommer att avtaga. Som en följd av denna utveckling torde även måltillströmningen till domstolarna öka.

Slutligen bör understrykas att det är av stor betydelse ur rättsvårdssynpunkt att domare har den trygghet som följer med ordinarieställning. Det har också med rätta från statsmakternas sida vid olika tillfällen betonats vikten av att den dömande verksamheten i största möjliga utsträckning utövas av ordinarie domare. Detta gäller givetvis i hög grad för hovrätterna. Enligt vår mening måste det anses klart otillfredsställande att en avdelning, som sedan länge fyller ett permanent behov, inte är uppförd på ordinarie stat.

Det bör beaktas att ordinariesättning av en avdelning i praktiken icke medför några ökade utgifter av betydelse.

Med hänsyn till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte *dels* besluta att bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder för överförande från den 1 juli 1966 av den extra avdelningen i Svea hovrätt till ordinarie stat, *dels* anvisa den ökning av anslagen som erfordras härför.

Stockholm den 26 januari 1966

Astrid Kristensson

Eric Nelander

Gunnar Oskarson
